

'Ik heb altijd met een geheim op de preekstoel gestaan'

En coming-out dominee Dirk van Duijvenbode

isden naar het dijk, mijn eerhomoseksuele later tijdens in Strijen weer twijker vertelde rouw Marianne, kinderen had.

dat Van Duijvenbode samen hulp suoloog. 'Ik had maar ten diepgaardheid waar werd ik beroep Urk. Een pas-Hosea was mijn tekst gaf houd komen van de (PKN) ging als rk. Ondertussen mijn geaardheid

de gemeente in 's n Duijvenbode: soort gemeente, l maar opener. hier de ruimte zaken te geven eid.'

vertelt verder: 'Ik leven meer lijden. cht tot de kindearen om het ze te dikant die ik een enomen, hielp mij n de kerkenraad te tie van de kerkenbegripvol en deze bezinningsperiode n ingesteld en zou en zwijgen. Daar or. Eind augustus idering en heb ik

een verklaring voorgelezen. Het lied 'Broken' van Kees Kraayenoord werd gespeeld. Dit verwoordde goed mijn gevoelens, leven vanuit gebrokenheid, zoals wel meer liederen van deze zanger. Neem bijvoorbeeld een regel als: 'there is no shadow in Your presence.'

Een dag later ging er een storm door Nederland. Er doen ook geruchten de ronde dat Van Duijvenbode geschorst zou zijn. Van Duijvenbode: 'Ik hoef niet in de publiciteit te staan, maar ben als dominee wel een publieke figuur en bekleed een publieke functie. Daarom wil ik mij verantwoorden. Ik wil als predikant blijven dienen in Gods Koninkrijk. Dat ik geschorst zou zijn, is pertinent onwaar. Ik ben vrijgesteld van mijn taken in 's Gravenzande om tot rust te komen. Maar ik preek nog steeds buiten 's Gravenzande.'

Geloof

Van Duijvenbode is door zijn coming-out niet van zijn geloof gevallen. 'Ik weet dat ik God niet verlaten heb, omdat Hij mij niet verlaten heeft. Sterker, ik voel dat mijn relatie met Hem door dit alles persoonlijker is geworden. Ik heb altijd met een geheim op de preekstoel gestaan. In mijn preken liet ik wel eens iets doorschemeren, maar ik was nooit open en concreet en dat zat mij dwars. Zwijgen maakte mij harder en soms bitter. Nu voel ik veel meer liefde en kan deze beter uiten. Er is een blokkade weggenomen.'

In het pastoraat kreeg Van Duijvenbode ook te maken met ge-

FOTO: PA

meenteleden die worstelden met hun geaardheid of ook met andere problemen, waardoor mensen op hen neerkeken of verstootten: 'Ik heb deze mensen altijd met liefde en begrip kunnen omringen. Vlak voor mijn eigen coming-out heb ik nog zoiets meegemaakt. Ik heb ze altijd proberen te helpen. Als God goed is voor mij, moet ik anderen ook zo behandelen.'

Van Duijvenbode vindt zich nog steeds thuis in en verwant met de rechterflank van de kerk. Zijn geloof, als geboren stoere Kattiker, is niet aan het wankelen gebracht, zegt hij. 'Mijn leefwereld stond te schudden, mijn zielenleven niet. Door alle aanvechtingen heen weet ik: ik ben dicht bij God, heb Hem nodig, net zoals ik de kansel nodig heb. Iemand vroeg: Hoe kun je nu nog blijven preken? Ik antwoordde: Met mijn God spring ik over een muur.'

Bezinning

In de confessionele hoek en de Ge-

reformeerde Bond in de Protestantse Kerk moet er volgens Van Duijvenbode concrete en praktische bezinning op het thema homoseksualiteit komen. 'Veel ambtsdragers en gemeenteleden weten het niet van elkaar en kunnen elkaar dus ook niet helpen. Ook de teksten die vaak vanuit de bijbel worden aangedragen om homoseksualiteit en homoseksuelen te veroordelen, zullen opnieuw moet worden bestudeerd. Zo dacht ik altijd dat er voor homoseksualiteit geen vergeving was. Dat veranderde later toen ik de teksten meer in hun context ben gaan lezen.'

Dat laat onverlet dat sommige gelovigen vaak denken dat het onder homoseksuelen één en al Sodom en Gomorra is. Van Duijvenbode denkt dat dat komt, omdat men slechts naar de excessen kijkt en homoseksualiteit op een hoop gooit met perversiteit. Hij wijst zogenaamde bevrijdingspraktijken in evangelische kringen om homo's te genezen ook af: 'Ik ben nooit naar zo'n bevrijdingsdienst geweest. Dat had me alleen maar verward, het is geen ziekte. Bovendien: ik heb er heel veel voor gebeden, maar het ging niet weg.'

Een predikant heeft een voorbeeldfunctie en de kerkleden kijken vaak op naar hun voorgangers en ambtsdragers. Een dominee die 'ineens' homo blijkt te zijn, kan voor veel mensen een reden zijn om hun geloof in twijfel te trekken. Van Duijvenbode: 'Ik heb begrip voor het ingrijpende karakter van een coming-out en hoop dat zij door dit verhaal God niet kwijtraken en dat zij de zegen die in mijn bediening ontvangen is niet in twijfel trekken.'

Een voorganger is een medium van heil en niet het heil zelf. Bovendien ben ik nog steeds dezelfde Dirk van Duijvenbode. Dezelfde en toch anders, dat vind ik wel goed verwoord zo.'

Wereld op zijn kop

Tegelijk is Van Duijvenbode nog steeds verbijsterd dat, doordat hij een ding vertelt, meteen de hele wereld op zijn kop staat. 'Voor velen is het misschien nieuw, maar wij zijn hier al tien jaar mee bezig.' Van Duijvenbode en zijn vrouw wilden de kinderen niet met dit probleem opzadelen toen ze nog kleiner waren. Inmiddels zijn ze allemaal puber of jongvolwassen. 'Het was een moeilijk moment. Het kwam als een schok binnen, maar de kinderen gingen er wijs mee om.'

In de familie was er ook grote verbazing en veel verdriet. 'Mijn vrouw en ik zijn nog bij elkaar, maar de situatie is niet meer te matchen.' Het gezin heeft net als de gemeente nu een periode van bezinning in 's Gravenzande. Het gaat over ingrijpende veranderingen. Over zijn toekomst als predikant zegt van Duijvenbode: 'Ik hoop het evangelie te blijven verkondigen. Het laatste wat ik wil is mijn wortels loslaten. Mijn roeping en geloof zitten even diep geworteld als mijn geaardheid. Ik kan dit niet kwijt en ben met hart en ziel dominee.'

Dominees die uit de kast komen kiezen vaak voor een vrijzinnige kerk en prediking. Van Duijvenbode denkt er niet aan om vrijzinnig te worden: 'Wel heb ik mij afgevraagd of ik in mijn keuze voor

de coming-out op de goede weg zat. Ik heb juist veel verborgen omgang met de Here ervaren op de kansel in deze bewogen maanden. Ik kan mij niet voorstellen dat dit iets van de duivel is.'

Homohuwelijk

Over het homohuwelijk zegt Van Duijvenbode: 'De bijbel spreekt alleen over het huwelijk tussen man en vrouw. Dat zag ik vroeger zo en dat is nog steeds het geval. Veel christen homo's kiezen daarom voor een geregistreerd partnerschap en dat kan ik me voorstellen.' Hij vindt dat weigeringsambtenaren net zo dienen te worden gerespecteerd als de voorstanders. Je moet het ene kwaad nooit met het andere bestrijden.'

Door alles wat er gebeurd is, is het een eenzame tijd voor Van Duijvenbode: 'Hoe moet ik bijvoorbeeld reageren op preekbeurten die terug komen? En dit houd mij ook bezig: mensen die denken dat ik, door uit te komen voor mijn homoseksualiteit, voor de makkelijkste weg kies en weiger mijn kruis te dragen. Maar dan zeg ik: ik ben juist onder dit kruis door gegaan. Vaak is het ook zo dat mijn bevrijding het kruis van de ander is.'

Van Duijvenbode toont zich strijdbaar voor de toekomst, hoewel deze ook in veel opzichten onzeker lijkt. In deze moeilijke periode is er toch ook vaak een moment van bemoediging. Van Duijvenbode: 'Ik heb een brief gekregen uit Strijen en daarin stond: 'Misschien is het wel een zonde als je voor de Here God je als iemand anders voordoe dan je bent.'

Commentaar DJK : Geachte lezer, ik kon helaas niet het hele artikel in de breedte scannen. Enige tijd geleden schreef ik een stukje over Katwijkse predikanten in den vreemde, lees hier:

“Wanneer je destijds in Katwijk lid was van jeugdvereniging Berea, en af en toe een mooie inleiding hield over een bepaald onderwerp of Schriftgedeelte, en daarbij ook nog de ervaring van zondagschoolmeester had, en ook nog een keer ouderling of diaken was geweest, en een beetje -met een ernstig en scheefhangend gezicht- mooi op toon kon bidden, en ook nog een redelijk goed verstand had, wat dan? Wel, dan was er namelijk al gauw een heel aardig godsdienstig domineetje van je te maken. Hoeveel dominees er via deze godsdienstige kermissen, op dergelijke wijze, vanuit ons arm godsdienstig dorpje aan de zee, al niet zijn klaargestoomd, is werkelijk onvoorstelbaar. De mensen die hier destijds terecht weleens de draak mee staken, hoorde je dan weleens zeggen, dat je in ‘Kattek’ bij aankoop van een pakje ‘butter’ er ook een gratis domineetje bij kreeg. Ik denk bijv. ook aan Prof. dr. J. Hoek, hoe ‘ver’ heeft hij het op kerkelijk gebied welniet geschopt? Als hij ergens weleens een toespraak of een rede hield, begon hij stevast met : ‘geachte broeders en zusters’. Nou, ik zou er nog geen verre geestelijke achterneef van willen wezen. Maar, hoevelen van hen waren nu werkelijk van God door God Zelf geroepen, bekwaamt en uitgestoten geworden? Bij hoevelen van hen was misschien wel de wens de vader van de gedachten? Hoevelen van hen zouden nu ook nog van God door God waarachtig bekeerd zijn geworden? Het bleek in ieder geval meestentijds geheel niet uit hetgeen ze leerden vanaf hun kansels, want velen van hen leerden een leer van deugden en plichten. Dit doen en dat laten c.q. een leer waar je voor eeuwig mee verloren gaat. In zulk een leer wordt Christus meestentijds vernederd tot een helpende zaligmakende zondebok, voor al de dingen die men zelf net nog niet zelf uit dankbaarheid tot Hem, kon betrachten. Echt verschrikkelijk! En hoevelen hebben hier ook maar niet zeer vroom achter aan gehuppeld? Maar ook hierin is God geen ledig Toeschouwer. Want, wie van hen preekte de Wet en het heilig Recht Gods in al zijn scherpte, tot veroordeling, tot geestelijke doding en afsnijding? Wie van hen is daardoor zo ontzaggelijk gehaat geworden, gelijk men Stephanus destijds de stenen naar zijn hoofd gooiden? Zeg het eens, wie? Wie preekte nu werkelijk de dood in Adam en het leven in Christus, en dat in en door de geestelijke bediening van Gods heilige Wet ten dode en de geestelijke bediening des Evangeliums ten leve, Gods heilige Recht verborgen ligt? Geliefden, wie het dan ook moge zijn, maar wanneer deze zaken niet gedurig vanaf de kansels gepredikt worden, dan misleidt men hun volk waar ze zgn. voor gesteld zijn geworden, met halve gepredikte waarheden. En halve waarheden zijn nog steeds hele leugens, of men er voor wil vallen of niet. ‘Ja maar’, hoor ik iemand in gedachte zeggen, ‘sommigen van hen hebben toch ook wel goeie dingen gezegd.’ Geliefde lezer, alles wat men u verkondigt buiten Gods heilige Recht om, zijn regelrechte leugens uit de hel vandaan. Misschien een beetje cru voor sommigen om te horen, maar het mocht eens een keertje naar binnen vallen. Paulus zegt in zendbrieven dat niemand die eer van en uit zichzelf mag aanmeten, tenzij hem die eer van God Zelf wordt gegeven. Daarbij wil ik nog opmerken, dat diegenen die het werkelijk moesten worden, het voor God niet konden wezen. Denk eens aan een man als Gideon, of aan Jeremia en Jesaja. “Heere, ik kan niet spreken...” was dan veelal hun bange klacht. “Vrees niet, IK zal u de woorden geven in de ure dat gij het nodig hebt...”, was dan het vertroostende Woord van Hem die ze riep, bekwaamde en uitstootte. Maar van hoevelen uit ons godsdienstige dorpje aan de zee is het toch zeer te vrezen, dat ze die eer zichzelf maar hebben aangemeten? Hun spraak maakt ze immers duidelijk openbaar. Een mens kan er over spreken, maar er UIT spreken is nog wat anders. Daarvoor moeten we immers in/uit dat geestelijke Kanaän geboren zijn, hoe zouden we anders die geestelijke Kanaänieten kunnen vertroosten? Eén van de weinige dominees uit Katwijk waar ik nog wel achting voor had, was de zendeling of evangelist G. Kuijt, die later vanuit de Ger. Gem. is uitgezonden is geworden naar Papua New Guinea, en Afrika.”

Klik hier, helemaal onderaan: [http://preken.dewoesteweg.nl/index.php?dir=../Kerkhistorische%20lezingen/\(.\)%20Zendingswerk](http://preken.dewoesteweg.nl/index.php?dir=../Kerkhistorische%20lezingen/(.)%20Zendingswerk)

Reactie op artikel over ds. D. Van Duijvenbode

Ja lezer, hier dus weer één van die vele fabrieksdominees uit Katwijk die men destijds bij aankoop van een pakje butter er gratis bij krijgen kon. Deze 'Dirk de dominee', zoals hij destijds op Katwijk werd genoemd, heeft naar eigen zeggen altijd met een geheim op de kansel gestaan. Als het goed is staan al Gods ware geroepen dienstknechten met een geheim op de kansel. Welk geheim bedoel ik dan hiermee te zeggen? Het heilgeheim dat God de Vader al Zijn kinderen door de weg van geestelijke kruisdood en opstanding doet ondervinden. Of wel het geheim en teken van Jona den profeet. Het geheim van verloren gaan door de doding en afsnijding der wet, en levendmaking door het geloof in de beloftenissen des Evangeliums van Jezus Christus. Over dit geheim hoor je deze brooddominee uit Katwijk niet spreken. Hij heeft meer op met zichzelf, dan met Hem door wie hij meent geroepen te zijn tot dit bijzondere ambt. Waar men zich vroeger de ogen en oren uit z'n kop zou schamen, zet men tegenwoordig profaan in de krant. Weet u wat een hoofdkenmerk van een hoer is, lezer? Een hoer heeft haar schaamte geheel verloren. Dat heeft deze dominee, die inwendig verhit wordt in zijn wellusten ten opzichte van het mannelijk geslacht, kennelijk ook. Gods heilige wet veroordeelt zijn zondige vlees kennelijk niet meer. Dat kon weleens een teken zijn dat God hem heeft overgegeven aan zijn verdorven wellusten, Rom. 1:26-28. Dat blijkt namelijk heel duidelijk uit zijn spreken, en nog meer uit zijn doen door naar de krant te stappen om het gerucht uit de wereld te helpen dat hij geschorst of uit zijn ambt geroyeerd zou zijn. Terwijl dit wel degelijk het geval is. Hij preekt nog wel elders, maar mag in zijn eigen gemeente niet meer voorgaan. Deze dominee rechtvaardigt zijn zgn. aangeboren seksuele geaardheid, en probeert daarmee een brug voor anderen te slaan om ook voor de dag te komen. Dat door dit soort berichtgeving een deur wagenwijd wordt opengezet voor anderen die hem hierin navolgen, deert hem ook niet. Hij spreekt niet van een bepaald kwaad dat hem bijzonder aankleeft. Integendeel, hij spreekt van een kwaad waarin hij geboren is, zodat hij God de schuld van dit kwaad kan geven. God heeft hem dus eigenlijk verkeerd geschapen. Hoeveel homo's beweren niet dat ze als homofiel geboren zijn, om daarmee de zonde die in hen leeft te kunnen rechtvaardigen voor God. Ze weten wel dat het niet helemaal in de haak is, maar toch zouden ze wat meer begrip voor hun afwijkende geaardheid willen oogsten. En kennelijk ontvangen ze die steeds meer. We leven in een tijd dat men meer oog heeft voor de dader dan het slachtoffer, meer oog heeft voor de schuldenaar dan de schuldeiser, meer begrip voor iemand met homogevoelens dan voor God de Rechter van hemel en aarde Die dit gruwelijk kwaad vervloekt en verdoemt, Lev. 18:22, Lev. 20:13. Het was immers niet goed dat de mens alleen bleef, derhalve schiep God de vrouw ter hulpe van de man. Zie daar de scheppingsorde. De vrouw is niet onder de man, maar staat terzijde van haar man die haar hoofd is, gelijk Christus het Hoofd van Zijn bruidskerk is, 1 Kor. 11:3. De man is donatief en de vrouw is receptief geschapen. De man schenkt wat zijn vrouw in liefde ontvangt. De duivel hitst daarentegen twee mannen tot elkaar, die onnatuurlijk gemeenschap hebben, gaan huwen en kinderen willen adopteren, om daarmee Gods wonderlijke schepping te ontteren, en onze samenleving te verpesten. Ik heb medelijden met zijn vrouw en kinderen. Toch durft deze dominee stellig te beweren dat hij juist de laatste tijd Gods nabijheid op de kansel heeft ervaren. Hij kan zich niet voorstellen dat dit van de duivel geweest kon zijn. Je moet toch maar durven!

Maar tegenwoordig gaat dit soort artikelen erin als koek, want over zulke dingen moet je met elkaar kunnen spreken. Daarom gaan de kranten en tijdschriften als warme broodjes over de toonbank, lezer. Omdat wij allen de vader de leugenen zijn toegefallen, en derhalve leugenstoffeerders geworden zijn, die het kwaad en de vuilheden indrinken als water. Wanneer de Katwijksche Post een artikelpleidooi tegen de van God vervloekte homoseksualiteit zou moeten plaatsen, zou het hen wellicht heel wat lezers en inkomsten derven. Mede door het plaatsen van dit soort artikelen betuigt men meer op te hebben met de zondaar(d) dan met Hem wiens heilige wet gekrenkt en geschonden is, dan met Hem Die voor de zonden van Zijn verkorenen Zijn bestaan en leven op Golgotha moest afleggen in een vervloekte kruisdood. Het is natuurlijk maar vanuit welke hoek je de dingen bekijkt, lezer. Vanuit een antropocentrische of vanuit het theocentrische denkwijze. Dat ze door het plaatsen van zulk soort artikelen tegenwoordig hun verstand verloren hebben, is voor mij geen vraag

maar een vaststaand feit geworden. Verschrikkelijk! Ook van zijn kerkenraad ontving deze Dirk veel begrip en warme gevoelens. Dat geeft veel, nee, werkelijk alles te zeggen van zijn kerkenraad, lezer. Moeten we alle mannen met homogevoelens dan maar direct verstoten, en stenigen, of van een flatgebouw werpen, zoals sommige moslims wensen te doen? Nee lezer, maar we moeten hen op grond van Gods heilige wet vertellen dat God geen gemeenschap kan hebben met hun vervloekte zonden. Evenmin als dat niemand mag stelen, mag lasteren, mag echtbreken, niet naar de hoeren mag gaan, mogen zij deze zonden niet doen en/of als een geheim in hun hart koesteren. Doe ik dan nu een pleidooi voor verbeteringen vanuit ons verdorven vlees?

Nee, want Gods heilige wet is krachteloos geworden door ons verdorven zondige vlees, Rom. 8:2-3. Gods heilige wet kan dus vanuit een verbroken werkverbond nooit meer gehouden en onderhouden worden. Wij moeten geestelijk leren sterven aan hetgeen wat God van ons eist door Zijn heilige wet. Opdat we afgesneden en in Christus zouden worden ingelijfd. Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft, Gal. 2:19-20. Alleen door een waar geschonken geloof in Jezus Christus kan ik, nee, héb ik Gods heilige wet volmaakt gehouden. Ondanks dat ik in mezelf een zwarte verdorven zondaar ben en blijf, Rom. 7:26. Dit is een heilgeheim, lezer. Een paradox dat de wereld en de werkheilige farizeeër niet begrijpt. Want door dit geloof rekent God mij rechtvaardig en heilig op grond van Zijn zoen- en kruisverdiensten. Maar wat is dan de vrucht van dit ware geschonken geloof, lezer? Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven? Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? (.....) Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere. Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelven lichaams. En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelf Gode, als uit de doden levende geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid. Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. (Rom. 6:1-14)

Ook uit dit soort berichtgeving merk je dat de weerhouder van het kwaad langzaam maar zeker weggenomen wordt. Nog een laatste boodschap voor hen die innerlijk tegen dit verderfelijke kwaad strijden. Smeek onophoudelijk of God u uit de banden van dit kwaad genadig zou willen verlossen. Hij heeft u immers geschapen, en kan u ook herscheppen door het gestorte bloed van Zijn lieve Zoon, dat reinigt van alle zonden. Uit vrije genade om niet, om Jezus wil. Wat zal de toekomst ons en onze kinderen nog meer gaan brengen? De openbaring van de mens der zonde is aanstaande. Hoe lang zal God ons goddeloos vaderland, dat destijds als geen ander land in de wereld zo rijkelijk door God is bezocht, en nu langzaam afgegleden is tot het heidendom, nog gedogen, lezer? *Van alles, wat gehoord is, is het einde van de zaak: Vrees God, en houd Zijn geboden, want dit betaamt alle mensen. Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, hetzij goed, of hetzij kwaad.* (Pred. 12:13-14)